

Abstrakt

Ozbrojené konflikty ovlivňují muže a ženy rozdílně, v závislosti na jejich předchozí roli ve společnosti. Například, konflikt často změní postavení žen ve společnosti a umožní větší emancipaci. Proto by ženy měly být zahrnuty do řešení konfliktů stejně jako do mírových jednání a post-konfliktní rekonstrukce, aby byl zajištěn udržitelný mír. Příklady z řady afrických zemí zasažených konfliktem ukazují, že ženy do těchto procesů nejsou zahrnovány automaticky. Tato vnitřní případová studie dokumentuje práci žen mediátorek míru v Burundi. Na teoretické úrovni studie argumentuje pro odvozený endogenní přístup (elicitive endogenous approach) k budování míru, který je zakotvený v teorii transformace konfliktu podle Johna Paula Lederacha. Teoretické koncepty nicméně nejsou ve studii akcentovány, protože svými definicemi spíše limitují agendu mediátorek, která ve skutečnosti zasahuje do řady mechanismů zvládnání konfliktu. Hlavní část studie je založená na polostrukturovaných dotaznících, které vyplňovaly mediátorky v hlavním městě Bujumbura. Cíle výzkumu jsou následující: Zaprvé, přestavit mediátorky a porozumět jejich motivacím práci vykonávat. Zadruhé, zdokumentovat jejich každodenní práci, a to na základě analýzy oficiálních reportů. Výsledky ukazují, že “průměrná” mediátorka je vdaná žena, mající děti, s minimálně dokončenou střední školou, pracující v sociálním oboru, a aktivistka za lidská práva nebo práva žen. V kontextu lokálního charakteru konfliktu v Burundi, studie poukazuje na fakt, že budování míru na lokální úrovni má zásadní vliv na bezpečnost na úrovni národní, protože předchází rozšíření komunitního konfliktu do vyšších úrovní.